

Q V E S T I O N V M S U P E R G E N E S I M

Gdantem super illorum dicere & facere, quæ si non fuerit, non intrabitur in regnum celorum: nō quia quisquam ita debet extolliri, vt non dicā apud alios iactare, sed apud seipsum putare audeat, se in hac vita esse sine peccato: sed nisi essent quædā ita grauiā vt etiā excommunicatione plectenda sint, non diceret Apo-

stolus: Cōgregatis vobis & meo spiritu tradere eiūsmodi hominēm Satane in interitum carnis, ut spiri-

2. Cori. 12

tus saluus sit in die domini Iesu. Vnde etiā dicit: Ne ligeam multos ex ijs qui ante peccauerunt & nō ege-

runt penitētiā super immūditiā & fornicationē

quam gesserunt. Item nisi essent quedam non ea hu-

militate penitētiæ sananda qualis in ecclēsia datur

eis qui proprie penitentes vocantur, sed quibusdam

correctionum medicamentis, non diceret ipse domi-

Matt. 18

nus, Corripe eum inter te & ipsum solū, & li te audies:

ut lucrat es fratrē tuum. Postremo nisi essent que-

dam sine quibus hęc vita non agitur, non quotidiana

medelam poneret in oratione quam docuit, vt dicā

mus, Dimeſte nobis debita nostra, sicut & nos dimi-

mus. Epilogus tunc debitioribus nostris. Iam satis quantum

predicto: arbitror de illa tota opinione quid nūhividetur ex-

rum. Ca. posui, vbi tres questio[n]es mouerunt. Vna de perni-

XXVII

xione in ecclēsia bonorum & malorum tāquam tri-

H tici & zīzaniorum: vbi cauendū est ne ideo putemus

esse proposita istas similitudines, vel hāc vel de im-

mūndis in arca animalibus, vel quæcūq; alia idem si-

gnificant, vt dormiat ecclēsia disciplina, de qua in fi-

gura illius mulieris dicitur est. Seueræ sunt conuer-

tationes domini eius: sed vt non eosq; progrediatur

dementię potius temeritas, quām seueritas diligē-

tia, vt quasi bonos a malis per nefaria schismata se-

parare presumat. Neg enim per has similitudines &

prænūciationes confūlūm defidiā datum est bonis,

qua negligunt quod prohibere debent: sed patientiæ

qua perferat salua doctrina veritatis quod emenda-

re non valēt. Nec quia scriptum est introisse ad Noë

in arcā etiam immunda animalia: ideo præpositi

vetare non debent, si qui immundissimi ad baptisū

velint intrare faltantes, quod est certe mitius quām

moechantes: sed per hanc figuram rei gestæ prænu-

ciam est immundos in ecclēsia futuros propter to-

lerantię rationem, non propter doctrinę corruptio-

nem, vel disciplinę disolutionem. Nō enim quacūq;

libuit intraeūrū immunda animalia arcæ compa-

ge cōfrafta, sed ea integra per vnum atq; idem ostiū,

quod artifex fecerat. Altera quæſio est, in qua eis vi-

I sum est fidem solā baptizandis esse tradendā, postea

vero iam baptizatos docendos esse de morib⁹: sed

satis demonstratum est, nisi fallor, tunc magis perti-

nere ad curam speculatoris, cum omnes qui fidelium

competunt sacramentum, omnia quæ dicuntur intē-

tius & sollicitius audiunt, non tacere de pena, quam

male viventibus dominis communitur: ne in ipso ba-

ptismo rei sint grauissimū criminum, quō veniunt

vt remittatur reatus onmīū peccatorū. Tertia quæ-

ſio est periculissima, qua parum considerata, & nō

secundum diuinum eloquii pertractata, tota illa opi-

niō mihi videtur exorta, in qua promittitur scelestis-

lime turpissimę viventibus, etiam si eo modo viue-

re perfeueret, & tantummodo credant in Christum,

eiūs sacramenta percipiāt, eos ad salutem vitamq;

eternam esse venturos: contra apertissimam domini

lententiam, qui desiderant vitam æternā, respondit,

Si vis venire ad vitam, serua mādata: & commemo-

rauit quæ mandata, vbi ea faciliter peccata vitantur,

quibus necio quomodo salus æterna p̄mittitur pro-

pter fidem sine operibus mortuā. De his tribus que-

tionibus satis, quantum existimo, disputau, demō-

strauq; sic tolerandos in ecclēsia malos, vt non negli-

gatur ecclēsiastica disciplina: sic catechizandos eos,

qui baptisūm petunt, vt non solū audiant atq; susci-

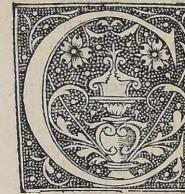
piant quid credere, verūctā qualiter viuere debeat: K

hic promitti fidelibus vitam æternam, vt nō etiā per fidem mortuā, quæ sine operibus saluare non potest, ad eam se quisq; peruenire posse arbitretur, sed per illā fidem gratię, que per dilectionem operatur. Nō itaq; culpantur dispensatores fideles, non sua negligētia vel pigritia, sed quorundam potius contumacia, qui pecuniam dominicanam reculant accipere, & adulterinam suam cogunt seruos dominicos erogare: dū nolum saltē tales esse mali, quales sanctus Cypriānus cōmemorat, seculo verbis solis & nō factis renā-
ciantes: quando nec verbis renūciare diaboli operi-
bus volunt, cū se in adulterio permanfus voce aper-
tissima profitetur. Si quid ab eis dici solet, quod for-
te disputando non attigi, tale esse arbitratus sum, cui
mea responſio necessaria non fuſſerit: sive quod ad rē,
de qua agitur, non pertinet, sive quod tam leue esſet,
vt à quolibet redargui facilime posset.

F I N I S .

D I V I A V R E

L II AVGVSTINI HIPPO-
nenſis Episcopi, Q u eſtio[n]um ſuper
Genesim, Liber primus.

V M scripturas ſāctas, que appellantur canonice, legēdo & cum alijs codicib⁹ ſe-
cūlūm Septuaginta interpretationē conferendo per-
currerem⁹, placut eas queſtiones, quæ in mentem ve-
nirent, ſive breuiter comme-
morando, vel etiā pertra-
ſtando tātummodo propon-
erentur: ſive etiā qualiter cumq; tanq; à festinatibus
ſoluerent, ſtylo alligare, ne de memoria fugerent.
Non vt eas ſatis explicare emus, ſed vt cū opus eſet,
poſſem⁹ inspicere: ſive vt admonerem⁹ quid adhuc
eſet requirendum, ſive vt ex eo quod iam videbatur
inueniūt vt poteramus, effemis & ad cogitālū in-
ſtrūtū, & ad reſpondēndū parati. Si quis igitur hec le-
gere propter inculūtū in noſtra festinatione sermonē
non fastidierit, ſi quas questio[n]es propositas inueni-
rit nec ſolutas, non ideo ſibi nihil collati putet. Non
nūl enī pars inueniōnū eſt, noſle qđ queras. Quarū
autem ſolutio placuerit, nō ibi vile contenat eloquī,
ſed ad aliqua participatione doctrinę poti⁹ gratute-
tur. Non enim diuſatio[n] veritate, ſed veritas diuſatio[n]
requiritur. Exceptis ergo iis quæ à principio,
vbi de cœlū & terram feciſſe narratur, vbi ad di-
uſionē duorū hominū primorum de paradiſo, tra-
ſſari multipliciter poſſunt, ſu[m] quibus alijs quātūm
potuimus diſſeruimus: hec ſunt quæ legētibus nobis
occurredit volumus literis attingere. Q uo-
lo Cain potuerit condere ciuitatē, cū ciuitas ali-
cui vtiq; coſtituitur hominū multitudinē, illi autem
duo parētes & duo filii ſu[m] referat, quorū filiorū
ab altero alter occiſus eſt, in cuius occiſi locum alijs
natus eſſe narratur? An ideo quæſio eſt, quoniam qui
legunt, putant ſolos tūc huius hoies quos diuina ſcri-
ptura cōmemorat, nec aduertūt eos qui prius ſint co-
dicti diuos, vel eos etiā quos genuerunt tā diu vixisse,
vt multos gignerēt. Non enim & Adā ipſe eos ſolos
genuit, quorū nomina legūtur, cum illo ſcriptura
loquēs ita concludat, p̄ genuerit filios & filias, Pro-
inde cū multo plurib⁹ illi vixerint annis, q̄ Iſraēl in
Egypto fuerūt, quis non videat qđ multi homines
naſci potuerunt, vnde illa ciuitas ipſeretur, ſi Hebrei
multo muore tēpore ita multiplicari potuerunt?

Q ueri